

Kirje 8 22.3.1899

Jefritteri A, Loppi

Toinen komppaniia Waasanpataljoona

Nikolainkaupunki

Lappee 22p. Maalisk.1899.

Hyvä veli!

Taasen pulisen pikkasen pitkän ajan takaa.--- --- ---

Täällä on niinkuin haudassa! Ei tiedä suuristakaan asiyoista muuta, kuin sen, mitä sanomalehdet kertovat --- ja ne eivät kerro juuri mitään! ---Mutta niin paljon ne kuitenkin kertovat, että hyvin huomaa asijain nurin olevan. ---

Kaikki on hukassa, huutavat pelokkaimmat, ---ja samaa ajattelee ehkä rohkeimmatkin. ---Ja saattaa niinkin olla? ---Saattaa olla niin, että sairas kuolee saamastaan iskusta, onhan kuoltu jo niin monta kertaa ennenkin.

Mutta onneksi ei kansakunnat kuole niin helposti ja yhdessä hetkessä kuin yksityinen, vaikka isku olisikin kuolettava. --- Ja onneksi, suureksi onneksi ei Suomelle annettu isku näytäkään olevan aijottu paikalla tappavaksi. Sen tarkoitus kyllä päivän selvään on lopuksi pusertaa uhdistaan henki, mutta vasta vähitellen, vasta kun on annettu salaa muitakin iskuja useampia tuon suuren haavan avuksi.

Mutta kun nyt noin osattaisiin oikein hoitaa tuota isoa haavaa ja taitavasti torjua lisää iskuja, niin on toivoa, että vielä jonakuna aamuna herätään terveinä. --- Pääasija on, että voitetaan aikaa niin paljon kuin mahdollista, että saadaan tapahtumat pysymään keskeneräisinä ja heikkoina mahdollisimman kauvan.

Sillä aika kaikki muuttaa voi.-- --- -- ?

Ja ei tiedä, kun kaikki tiet on ympäri käyty, vaikka tuosta nyt riehuvasta myrskystä olisi vielä hyvääkin.--- Ennen tuota suurta helmikuun päivää oli kaikilla pyhimmilläkin harrastuksilla vain hyvin vähän todellisia ystäviä. Mitä tehtiin, tehtiin vain useinkin tavan vuoksi, ei ollut sydän kuin harvalla mukana. Sanat: "Isänmaa", "Isänmaan rakkaus", ja "Suomen kansa" soivat miltei kaikissa tilaisuuksissa niin tyhjiltä ja kajuttomilta, olivat tulleet jokapäiväisiksi.--- Nyt sitä vastoin luullakseni halvinkin sielu tuntee yhtä tulista isänmaan rakkautta povessaan, kuin ennen valistuneimmat kansamme jäsenet, -- ja mitä sitten he! Sen on helppo arvata.----

Heinäkuun 1 p.nä jo kuuluu rykmentinkin pitävän olla tuon niin armaan ja rakkaan Wenäjän alueella 7 S. selaassu? (?? ?)

Waasan urheat pojat kai tulevat myöskin? ----Kunpa näkisi sen ajan, että oltaisiin sieltäkin taasen takaisin tulossa. Tämä elämä alkaa tuntua niin vietävän sietämättömältä! -----

Nyt juuri, kun tätä kirjoitan, pukee eräs toveri tuossa päänpuolessa siviilivaatteita päälleen. Hän pääsee sairauden tähden pois. Mutta hän saikin täältä semmoisen muiston, ettei konsanaan tarvitse unhoittaa palvelleensa Suomen rakuunarykmentissä, hän vikeltäissään puhkaisi kupeensu. (mahdollisesti tarkoittaa

nivusalueen tyräpussia/AKR) Hän on keskiikäluok. Täällä onkin tänä talvena sattunut paljon semmoisia onnettomuuksia. Tähänkin plutuunaan jää vielä kaksi, joilla on sama vamma ja muissa on myös jokuja. Oikein jo peljättää! --- Jumaliste, jos vielä pitää täältä lähteä parantumattoma rampana, kun ensin vuosia näkee täällä kaikkea kurjuutta! --- Niin. Ei tiedä?

Kun taasen näkisikin sen ajan, että loppuisi nämä kurjat talviharjoitukset, niin aika uutuuden vuoksi menisi isot ajat taasen hyvää vauhtia! ---

Aikaani olen muun muassa koettanut kuluttaa sillä, että olen kaupungin kirjastosta lainannut kirjoja. Sieltä olenkin sanut oikein hyviä kirjoja. Sillä olen sattumalta päässyt kirjastonhoitajan tuttavuuteen. --- Sitten olen myöskin kyhäillyt pieniä mietelmiä paperille vanhan tottumuksen mukaan. Niitä onkin jo karttunut niin paljon, että niistä tulisi useampi "Säkene" ikävystyttämään nuorison kokouksia Ilmajoella, mutta ei jumala paratkoon niillä ole siihen sentään enää tilaisuutta, ja jäävät siten kiltisti aloilleen, olemattomain joukkoon, ollen hyödyksi minulle vain siinä, että ovat synnyin tuskillaan saaneet kulumaan huomaamatta minulta monta ikävää hetkeä.

Siitä Savottarestakaan, josta viime kirjeessä sinulle puhuin, en nyt voi kertoa mitään enempää, sillä en ole häntä tavannut pitkiin aikoihin. ----

Sen lähdin (???) unhoittaa mainitsematta, että noin viikko sitten olin pakotettu pitämään puheen raittius seuran iltamassa. Muutenkin olen ollut seuran johtokunnan jäsenenä pakotettu toimimaan yhtä ja toista. -
-- --- --

Kuule! Jos menet Pääsijäisen aikana Ilmajoelle, niin tiedusta H. Röysköltä, mikä kummallinen kumma on hänen sisälleen mennyt, kun ei hän suvaitse vasta minun kirjeisiini, vaikka olen hänelle jo kaksi kertaa kirjoittanut lomalta tultuani? Tietysti olen häntä loukannut hirveästi, mutta millä tavalla, siitä haluaisin saada tietää. --- Kerro sitten minulle, mitä kuulet. --- On siellä muitakin, jotka eivät ole vastanneet, mutta heillä on syytäkin. ---

Kaupilta paljon terveisiä! ---

Jää hyvästi ja voi paksusti toivoo veljesi M.N.

Ole hyvä ja vastaa!